Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31655
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

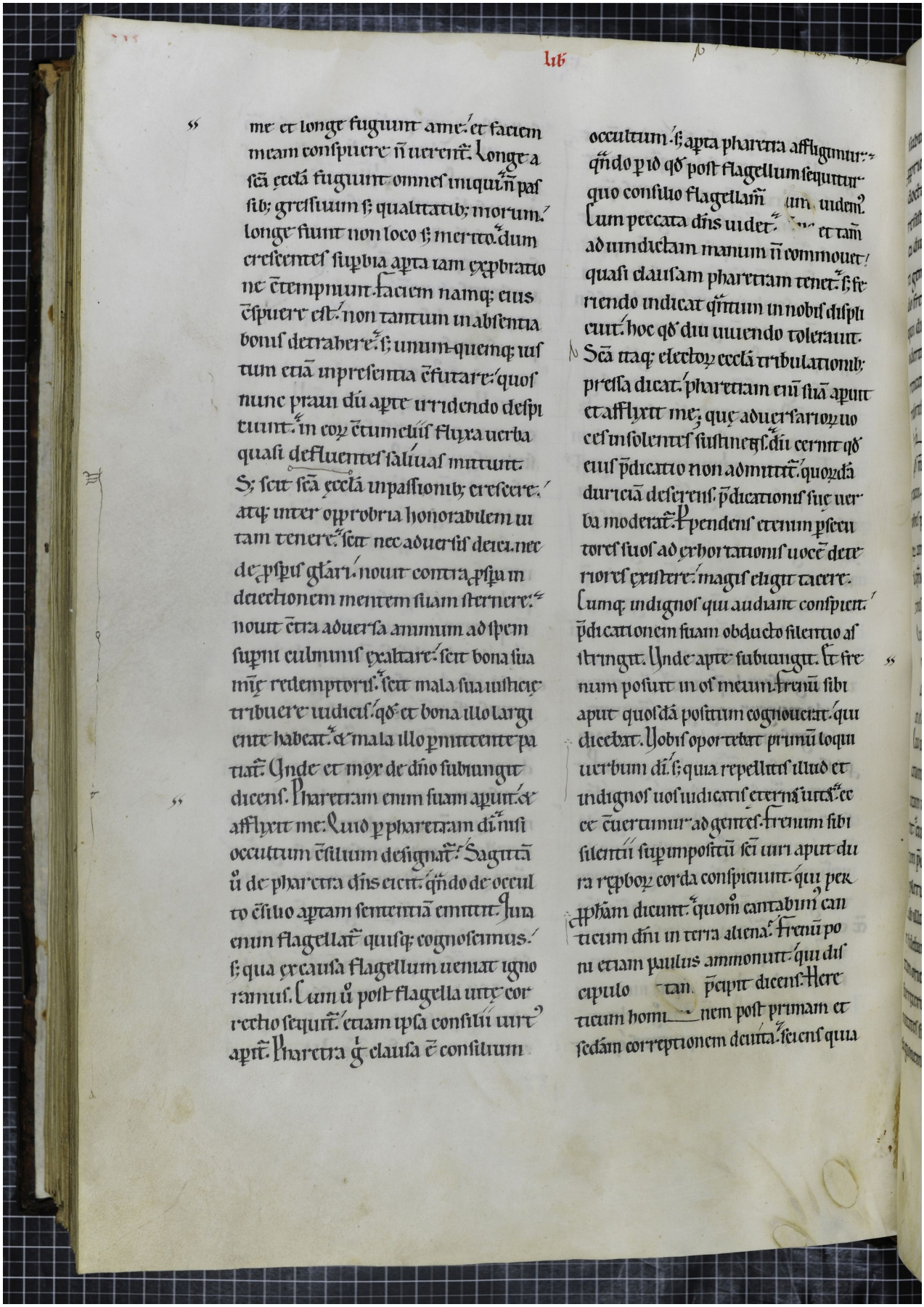

me et longe fugiunt a me. et faciem
meam conspuere ñ uerenti. Longe a
sã ecclã fugiunt omnes inquiñ pas
sib; gressium ſ; qualitatib; morum.
longe fiunt non loco ſ; merito. dum
crescentes supbia apta iam exprobratio
ne ẽtempnunt. faciem namq; eius
ẽspuere est. non tantum in absentia
bonis detrahere. ſ; unum-quemq; ius
tum etiã in presentia ẽfutare. quos
nunc praui dũ aptę irridendo despi
ciunt. in eoꝝ ẽtum eiusdẽ fluxa uerba
quasi defluentes saliuas mittunt.
S; scit sã ecclã in passionib; crescere.
atq; inter oprobria honorabilem in
tam tenere. scit nec aduersis deiici. nec
de pspis glãri. nouit contra psp in
deiectionem mentem suam sternere.
nouit etiã aduersa animum ad spem
supni culminis exaltare. scit bona sua
mis redemptoris. scit mala sua iusticę
tribuere iudicis. qd et bona illo largi
ente habeat. et mala illo pmittente pa
tiat. Unde et mox de dño subiungit
dicens. Pharetram enim suam aperuit. et
afflixit me. Quid ꝑ pharetram dñi nisi
occultum ẽsilium designat. Sagittã
ũ de pharetra dñs eicit. qndo de occul
to ẽsilio aptam sententiã emittit. Iu
enim flagellat quisq; cognoscimus.
ſ; qua ex causa flagellum ueniat igno
ramus. Cum ũ post flagella uitę cor
rectio sequit. etiam ipsa consilii uirt
aperit. Pharetra ꝑ clausa ẽ consilium
occultum. ſ; apta pharetra affligimur.
qndo ꝑ id qd post flagellum sequitur
quo consilio flagellam ... uidem.
Cum peccata dñs uidet. ... et tam
ad uindictam manum ñ commouet.
quasi clausam pharetram tenet. ſ; fe
riendo indicat qntum in nobis displi
cuit. hoc qd diu uiuendo tolerauit.
Sã itaq; electoꝝ ecclã tribulationib;
pressa dicit. pharetram eius sua aperuit
et afflixit me; quę aduersariorum uo
ces insolentes sustinetes. dũ cernit qd
eius pdicatio non admittit. quoꝝdã
duriciã deserens. pdicationis suę uer
ba moderat. Pendens etenim psecu
tores suos ad erbor tationis uocẽ deter
riores existere. magis eligit tacere.
Cumq; indignos qui audiant conspicit.
pdicationem suam obducto silentio as
tringit. Unde apte subiungit. Et fre
num posuit in os meum. frenũ sibi
aperuit quosdã positum cognouerat. qui
dicebat. Uobis oportebat primũ loqui
uerbum dei. ſ; quia repellitis illud et
indignos uos iudicatis eterna uita. ec
ce ẽuertimur ad gentes. frenum sibi
silentii supimpositũ sci uiri aperuit du
ra reꝝbor corda conspiciunt. qui per
Abham dicunt. quom cantabimus can
ticum dñi in terra aliena. frenũ po
ni etiam paulus ammonuit. qui dis
cipulo ... tam. pcepit dicens. Here
ticum homi... nem post primam et
secdam correptionem deuita. sciens quia